EUROPOS
KOMISIJA

Briuselis, 2025 05 13
COM(2025) 246 final

2025/0118 (NLE)

Pasiūlymas

TARYBOS SPRENDIMAS

dėl pozicijos, kurios Europos Sąjungos vardu turi būti laikomasi Europos Tarybos konvencijos dėl smurto prieš moteris ir smurto šeimoje prevencijos ir kovos su juo šalių komiteto 18-ajame posėdyje, dėl rekomendacijų ir išvadų, skirtų 10 Konvencijos šalių, dėl jų vykdomo Konvencijos įgyvendinimo, susijusio su teisminio bendradarbiavimo baudžiamosiose bylose, prieglobsčio ir negrąžinimo principo klausimais, priėmimo

AIŠKINAMASIS MEMORANDUMAS

1. PASIŪLYMO DALYKAS

Šis pasiūlymas susijęs su sprendimu, kuriuo nustatoma pozicija, kurios Sąjungos vardu turi būti laikomasi 2025 m. birželio 5–6 d. vyksiančiame 18-ajame Europos Tarybos konvencijos dėl smurto prieš moteris ir smurto šeimoje prevencijos ir kovos su juo (toliau – Stambulo konvencija arba Konvencija) šalių komiteto (toliau – Šalių komitetas) posėdyje, dėl numatomų aštuonių rekomendacijų projektų ir dviejų išvadų, skirtų 10 Šalių, dėl jų vykdomo Konvencijos įgyvendinimo projektų priėmimo.

2. PASIŪLYMO APLINKYBĖS

2.1. Stambulo konvencija

Stambulo konvencija nustatytos išsamios ir suderintos taisyklės, skirtos smurto prieš moteris ir smurto šeimoje prevencijai ir kovai su juo Europoje bei už jos ribų užtikrinti. Konvencija įsigaliojo 2014 m. rugpjūčio 1 d.

ES pasirašė Konvenciją 2017 m. birželio mėn. ir užbaigė prisijungimo procedūrą 2023 m. birželio 28 d., deponavusi du patvirtinimo dokumentus, kad Konvencija įsigaliotų ES nuo 2023 m. spalio 1 d. ES prisijungė prie Konvencijos dėl klausimų, kurie priklauso jos išimtinei kompetencijai, t. y. dėl klausimų, susijusių su Sąjungos institucijomis ir viešuoju administravimu[1] ir su teisminiu bendradarbiavimu baudžiamosiose bylose, prieglobsčiu ir negrąžinimo principu[2]. Konvenciją pasirašė visos ES valstybės narės, 22 ją ratifikavo[3].

2.2. Šalių komitetas

Šalių komitetas[4] sudarytas iš Konvencijos Šalių atstovų. Šalys turi stengtis savo atstovais paskirti kuo aukščiausio lygio ekspertus smurto prieš moteris ir smurto šeimoje prevencijos ir kovos su juo srityje[5]. Šalių komitetui pavestos užduotys išvardytos jo darbo tvarkos taisyklių[6] 1 taisyklėje. 2023 m. spalio 1 d. ES tapo Stambulo konvencijos šalimi, taigi ir Šalių komiteto nare (Konvencijos 67 straipsnio 1 dalis).

2.3. Stambulo konvencijos stebėsenos mechanizmas

Stambulo konvencija nustatomas stebėsenos mechanizmas, kuriuo siekiama užtikrinti, kad Šalys veiksmingai ją įgyvendintų[7]. Jo tikslas – įvertinti, kaip Konvencija taikoma praktiškai,

---

1 2023 m. birželio 1 d. Tarybos sprendimas (ES) 2023/1075 dėl Europos Tarybos konvencijos dėl smurto prieš moteris ir smurto šeimoje prevencijos ir kovos su juo sudarymo Europos Sąjungos vardu, kiek tai susiję su Sąjungos institucijomis ir viešuoju administravimu, (OL L 143 I, 2023 6 2, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1075/oj).

2 2023 m. birželio 1 d. Tarybos sprendimas (ES) 2023/1076 dėl Europos Tarybos konvencijos dėl smurto prieš moteris ir smurto šeimoje prevencijos ir kovos su juo sudarymo Europos Sąjungos vardu, kiek tai susiję su klausimais, susijusiais su teisminiu bendradarbiavimu baudžiamosiose bylose, prieglobsčiu ir negrąžinimo principu, (OL L 143 I, 2023 6 2, p. 4, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1076/oj).

3 2025 m. balandžio 24 d. ratifikavimo padėtis: AT (2013 m.); BE (2016 m.); CY (2017 m.); DE (2017 m.); DK (2014 m.); IE (2019 m.); EL (2018 m.); ES (2014 m.); EE (2017 m.); FI (2015 m.); FR (2014 m.); HR (2018 m.); IT (2013 m.); LU (2018 m.); MT (2014 m.); NL (2015 m.); PL (2015 m.); PT (2013 m.); RO (2016 m.); SI (2015 m.); SV (2014 m.); LV (2023 m.).

4 Šalių komitetas. Stambulo konvencija dėl smurto prieš moteris ir smurto šeimoje prevencijos ir kovos su juo (coe.int).

5 Šalių komiteto darbo tvarkos taisyklių 2.1.b taisyklė.

6 Dokumentas IC-CP(2015)2, priimtas 2015 m. gegužės 4 d.

7 Stambulo konvencijos 1 straipsnio 2 dalis.

ir teikti rekomendacijas Šalims. Šį stebėsenos mechanizmą sudaro du atskiri, tačiau sąveikaujantys organai: nepriklausomas ekspertų organas (Kovos su smurtu prieš moteris ir smurtu šeimoje ekspertų grupė (toliau – GREVIO)) ir Šalių komitetas.

GREVIO yra nepriklausoma ekspertų grupė, kuriai pagal Konvencijos 66 straipsnio 1 dalį pavesta stebėti Stambulo konvencijos įgyvendinimą kiekvienoje šalyje. Stebėsenos procedūra išdėstyta Konvencijos 68 straipsnyje. Konvencijos 68 straipsnio 1 dalyje reikalaujama, kad Šalys, remdamosi GREVIO parengtu klausimynu, pateiktų ataskaitą, kurioje nurodomos teisėkūros ir kitos priemonės, kurių imtasi Konvencijai įgyvendinti. GREVIO parengia ataskaitos dėl priemonių, kurių ėmėsi atitinkama Šalis Konvencijai įgyvendinti, projektą ir teikia patarimus ir pasiūlymus dėl to, kaip Šalis galėtų spręsti nustatytas problemas[8].

Remdamasis GREVIO ataskaitomis, Šalių komitetas pagal Konvencijos 68 straipsnio 12 dalį gali priimti atitinkamai Šaliai skirtas rekomendacijas dėl Konvencijos įgyvendinimo ir nustatyti datą, iki kurios Šalis turi pateikti atsakymą su informacija apie jų įgyvendinimą. Remdamasis šia nuostata, Šalių komitetas priima Šalims skirtas rekomendacijas, kuriose atskiriami veiksmai, kurių reikėtų imtis kuo greičiau, nustatant reikalavimą per trejų metų laikotarpį pranešti apie įgyvendinimo pažangą, ir veiksmai, kurie, nors ir svarbūs, nėra įgyvendintini nedelsiant. Pasibaigus trejų metų laikotarpiui Šalis turi pranešti Šalių komitetui apie jai skirtų rekomendacijų įgyvendinimo pažangą. Remdamasis šia informacija ir visa gauta papildoma informacija Komiteto sekretoriatas[9] parengia išvadas dėl kiekvienos peržiūrimos Šalies rekomendacijų įgyvendinimo, kurias priima Šalių komitetas.

Kadangi buvo baigta beveik visų Šalių pradinė vertinimo procedūra, 2022 m. pabaigoje GREVIO nusprendė pereiti prie kito savo vertinimo etapo. Pagal Konvencijos 68 straipsnio 3 dalį GREVIO vertinimo procedūros po pradinio vertinimo suskirstomos į etapus (teminiai vertinimo etapai). Pirmasis teminis vertinimo etapas „Pasitikėjimo stiprinimas užtikrinant paramą, apsaugą ir teisingumą“ įgyvendinamas 2023–2031 m. Nors pradinis vertinimas apėmė apie 60 Stambulo konvencijos straipsnių, naujoji teminio vertinimo procedūra apima 20 straipsnių, t. y. 3, 7, 8, 11, 12, 14, 15, 16, 18, 20, 22, 25, 31, 48, 49, 50, 51, 52, 53 ir 56 straipsnius. Šiose straipsniuose išdėstyti teisėsaugos institucijų, baudžiamosios justicijos dalyvių, bendrųjų ir specialiųjų paramos aukoms paslaugų teikimo standartai ir bendras į aukas orientuotas požiūris. Siekiama pateikti nuodugnesnį šių sričių vertinimą, dėmesį sutelkiant į pagal kiekvieną straipsnį padarytą pažangą. Vėliausiame savo posėdyje 2024 m. gruodžio mėn. Šalių komitetas priėmė sprendimą dėl rekomendacijų, kurias turi priimti Šalių komitetas, atsižvelgdamas į GREVIO ataskaitas, priimtas per jos pirmąjį teminį vertinimo etapą, [IC-CP(2024)10 rev].

Iki šiol Šalių komitetas paprastai rekomendacijas ir išvadas priima bendru sutarimu savo posėdžiuose, kurie vyksta paprastai du kartus per metus trečdalio Šalių, Šalių komiteto pirmininko arba generalinio sekretoriaus prašymu[10].

2.4. Numatomi Šalių komiteto aktai

Numatoma, kad 2025 m. birželio 5–6 d. 18-ajame posėdyje Šalių komitetas, remdamasis pirmuoju teminio vertinimo etapu, priims šiuos aštuonis rekomendacijų projektus ir du išvadų projektus (toliau – numatomi aktai arba rekomendacijų ir išvadų projektai):

---

8 Stambulo konvencijos 68 straipsnio 10 dalis.

9 Taikytina įgyvendinimo ir ataskaitų teikimo priežiūros procedūra apibrėžta dokumente „Framework for supervising the implementation of the recommendations addressed to state parties“, kurį Šalių komitetas priėmė 2021 m. balandžio 13 d. (IC-CP/Inf(2021)2).

10 Konvencijos 67 straipsnio 2 dalis.

– Rekomendacijos Albanijai didinti pasitikėjimą užtikrinant paramą, apsaugą ir teisingumą pagal Stambulo konvenciją [IC-CP(2025)2-prov];

– Rekomendacijos Austrijai didinti pasitikėjimą užtikrinant paramą, apsaugą ir teisingumą pagal Stambulo konvenciją [IC-CP(2025)3-prov];

– Rekomendacijos Danijai didinti pasitikėjimą užtikrinant paramą, apsaugą ir teisingumą pagal Stambulo konvenciją [IC-CP(2025)4-prov];

– Rekomendacijos Suomijai didinti pasitikėjimą užtikrinant paramą, apsaugą ir teisingumą pagal Stambulo konvenciją [IC-CP(2025)5-prov];

– Rekomendacijos Monakui didinti pasitikėjimą užtikrinant paramą, apsaugą ir teisingumą pagal Stambulo konvenciją [IC-CP(2025)6-prov];

– Rekomendacijos Juodkalnijai didinti pasitikėjimą užtikrinant paramą, apsaugą ir teisingumą pagal Stambulo konvenciją [IC-CP(2025)7-prov];

– Rekomendacijos Ispanijai didinti pasitikėjimą užtikrinant paramą, apsaugą ir teisingumą pagal Stambulo konvenciją [IC-CP(2025)8-prov];

– Rekomendacijos Švedijai didinti pasitikėjimą užtikrinant paramą, apsaugą ir teisingumą pagal Stambulo konvenciją [IC-CP(2025)9-prov];

– Išvados dėl Šalių komiteto priimtų San Marinui skirtų rekomendacijų įgyvendinimo [IC-CP(2025)10-prov];

– Išvados dėl Šalių komiteto priimtų Slovėnijai skirtų rekomendacijų įgyvendinimo [IC-CP(2025)11-prov].

3. POZICIJA, KURIOS TURI BŪTI LAIKOMASI SĄJUNGOS VARDU

Numatomi aktai skirti 10 Šalių ir apima aštuonias rekomendacijas (pagrįstas pirmąja teminio vertinimo procedūra) dėl priemonių, kurių reikia imtis Stambulo konvencijai įgyvendinti, taip pat išvadas dėl to, kaip Šalys įgyvendino ankstesnes rekomendacijas. Jie susiję su Konvencijos nuostatų, susijusių su teisminiu bendradarbiavimu baudžiamosiose bylose, pavyzdžiui, klausimais, susijusiais su smurto prieš moteris ir smurto šeimoje aukų apsauga ir parama joms, taip pat (kalbant apie vienai Šaliai skirtas išvadas) nuostatų, susijusių su prieglobsčiu ir negrąžinimo principu, įgyvendinimu. Šiuos klausimus apima Sąjungos *acquis*, visų pirma Direktyva dėl kovos su smurtu prieš moteris ir smurtu šeimoje[11], Nusikaltimų aukų teisių direktyva[12], Prieglobsčio procedūros reglamentas[13], Priėmimo sąlygų direktyva[14] ir Šeimos susijungimo direktyva[15]. Jie priklauso išimtinei ES kompetencijai tiek, kiek

[11] 2024 m. gegužės 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2024/1385 dėl kovos su smurtu prieš moteris ir smurtu artimoje aplinkoje (OL L, 2024/1385, ELI: *http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1385/o*).

[12] 2012 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2012/29/ES, kuria nustatomi būtiniausi nusikaltimų aukų teisių, paramos joms ir jų apsaugos standartai ir kuria pakeičiamas Tarybos pamatinis sprendimas 2001/220/TVR, (OL L 315, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2012/29/oj).

[13] Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2024/1348, kuriuo Sąjungoje nustatoma bendra tarptautinės apsaugos tvarka ir panaikinama Direktyva 2013/32/ES, (OL L, 2024/1348, ELI: *http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1348/oj*).

[14] 2024 m. gegužės 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2024/1346, kuria nustatomos normos dėl tarptautinės apsaugos prašytojų priėmimo, (OL L, 2024/1346, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1346/OJ).

[15] 2003 m. rugsėjo 22 d. Tarybos direktyva 2003/86/EB dėl teisės į šeimos susijungimą (OL L 251, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2003/86/oj)

atitinkamos Konvencijos nuostatos gali daryti poveikį bendroms taisyklėms arba pakeisti jų taikymo sritį, kaip tai suprantama Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 3 straipsnio 2 dalyje. Kadangi numatomi aktai gali turėti lemiamą poveikį Sąjungos teisės turiniui, nes ateityje jie gali turėti įtakos atitinkamų Konvencijos nuostatų aiškinimui, tikslinga nustatyti poziciją, kurios Sąjungos vardu turi būti laikomasi Šalių komitete, dėl klausimų, susijusių su teisminiu bendradarbiavimu baudžiamosiose bylose, prieglobsčiu ir negrąžinimo principu.

Rekomendacijų ir išvadų dėl Sąjungos kompetencijai priklausančių klausimų projektai atitinka Sąjungos tikslus ir politiką teisminio bendradarbiavimo baudžiamosiose bylose, prieglobsčio ir negrąžinimo principo srityse ir nekelia jokių su Sąjungos teise susijusių problemų. Todėl siūloma, kad 18-ajame Šalių komiteto posėdyje Sąjunga neprieštarautų rekomendacijų ir išvadų projektų priėmimui.

4. TEISINIS PAGRINDAS

4.1. Procedūrinis teisinis pagrindas

4.1.1. Principai

Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 218 straipsnio 9 dalyje numatyti sprendimai, kuriais nustatomos „pozicijos, kurios Sąjungos vardu priimamos susitarimu įsteigtame organe, kai tam organui reikia priimti teisinę galią turinčius aktus, išskyrus aktus, papildančius arba pakeičiančius susitarimo institucinę struktūrą“.

Sąvoka „teisinę galią turintys aktai“ apima aktus, turinčius teisinę galią pagal aptariamą organą reglamentuojančias tarptautinės teisės normas. Ji taip pat apima priemones, kurios nėra privalomos pagal tarptautinę teisę, tačiau „gali stipriai paveikti Sąjungos teisės akto leidėjo priimamų teisės aktų [...] turinį“[16].

4.1.2. Taikymas aptariamuoju atveju

Šalių komitetas yra Stambulo konvencija įsteigtas organas. Numatomi aktai, kuriuos turi priimti Šalių komitetas, yra teisinę galią turintys aktai. Numatomi aktai gali turėti lemiamą poveikį Sąjungos teisės turiniui, nes ateityje jie gali turėti įtakos atitinkamų Konvencijos nuostatų aiškinimui. Todėl siūlomo sprendimo procedūrinis teisinis pagrindas yra SESV 218 straipsnio 9 dalis.

4.2. Materialinis teisinis pagrindas

4.2.1. Principai

Sprendimo pagal SESV 218 straipsnio 9 dalį materialinis teisinis pagrindas pirmiausia priklauso nuo numatomo akto, dėl kurio nustatoma pozicija, kurios turi būti laikomasi Sąjungos vardu, tikslo ir turinio. Jeigu numatomu aktu siekiama dviejų tikslų arba jį sudaro dvi dalys ir jeigu vieną iš tų tikslų ar dalių galima laikyti pagrindiniu tikslu arba pagrindine dalimi, o kita dalis ar kiti tikslai yra tik papildomi, sprendimas pagal SESV 218 straipsnio 9 dalį turi būti grindžiamas tik vienu materialiniu teisiniu pagrindu – tuo, kurio reikalauja pagrindinis ar svarbesnis tikslas arba dalis.

Atsižvelgiant į tai, kad numatomu aktu siekiama kelių tikslų arba jį sudaro kelios dalys, kurie (-ios) yra neatsiejamai susiję (-usios) ir nė vienas (-a) iš jų nėra papildomas (-a),

[16] 2014 m. spalio 7 d. Teisingumo Teismo sprendimas Vokietija / Taryba, C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, 61–64 punktai.

sprendimo pagal SESV 218 straipsnio 9 dalį materialinis teisinis pagrindas išimties tvarka turės apimti įvairius atitinkamus teisinius pagrindus.

4.2.2. Taikymas aptariamuoju atveju

Kalbant apie materialinį teisinį pagrindą, ES prisijungė prie Stambulo konvencijos dėl klausimų, kurie priklauso jos išimtinei kompetencijai, t. y. tiek, kiek tai susiję su Sąjungos institucijomis ir viešuoju administravimu[17] ir su teisminiu bendradarbiavimu baudžiamosiose bylose, prieglobsčiu ir negrąžinimo principu[18]. ES prisijungimas prie Stambulo konvencijos buvo įformintas dviem atskirais Tarybos sprendimais, siekiant atsižvelgti į ypatingą Danijos ir Airijos padėtį SESV V antraštinės dalies atžvilgiu. Todėl ir sprendimas, kuriuo nustatoma pozicija, kurios turi būti laikomasi Sąjungos vardu Šalių komitete, turi būti įformintas dviem sprendimais, kai atitinkamos rekomendacijos ar išvados yra susijusios su abiem klausimais.

Numatomais aktais siekiama teisminio bendradarbiavimo baudžiamosiose bylose (SESV 82 straipsnio 2 dalis ir 84 straipsnis), taip pat prieglobsčio ir negrąžinimo principo (SESV 78 straipsnio 2 dalis) sričių tikslų ir juos sudaro šių sričių dalys. Jos yra neatsiejamai susijusios ir nė viena iš jų nėra papildoma kitos atžvilgiu. Todėl siūlomo sprendimo materialinis teisinis pagrindas apima šias nuostatas: SESV 78 straipsnio 2 dalį, 82 straipsnio 2 dalį ir 84 straipsnį.

4.3. Išvada

Siūlomo sprendimo teisinis pagrindas turėtų būti SESV 78 straipsnio 2 dalis, 82 straipsnio 2 dalis ir 84 straipsnis kartu su 218 straipsnio 9 dalimi.

---

17 2023 m. birželio 1 d. Tarybos sprendimas (ES) 2023/1075 dėl Europos Tarybos konvencijos dėl smurto prieš moteris ir smurto šeimoje prevencijos ir kovos su juo sudarymo Europos Sąjungos vardu, kiek tai susiję su Sąjungos institucijomis ir viešuoju administravimu, (OL L 143 I, 2023 6 2, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1075/OJ).

18 2023 m. birželio 1 d. Tarybos sprendimas (ES) 2023/1076 dėl Europos Tarybos konvencijos dėl smurto prieš moteris ir smurto šeimoje prevencijos ir kovos su juo sudarymo Europos Sąjungos vardu, kiek tai susiję su klausimais, susijusiais su teisminiu bendradarbiavimu baudžiamosiose bylose, prieglobsčiu ir negrąžinimo principu, (OL L 143 I, 2023 6 2, p. 4, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1076/OJ).

2025/0118 (NLE)

Pasiūlymas

TARYBOS SPRENDIMAS

dėl pozicijos, kurios Europos Sąjungos vardu turi būti laikomasi Europos Tarybos konvencijos dėl smurto prieš moteris ir smurto šeimoje prevencijos ir kovos su juo šalių komiteto 18-ajame posėdyje, dėl rekomendacijų ir išvadų, skirtų 10 Konvencijos šalių, dėl jų vykdomo Konvencijos įgyvendinimo, susijusio su teisminio bendradarbiavimo baudžiamosiose bylose, prieglobsčio ir negrąžinimo principo klausimais, priėmimo

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 78 straipsnio 2 dalį, 82 straipsnio 2 dalį ir 84 straipsnį kartu su 218 straipsnio 9 dalimi,

atsižvelgdama į Europos Komisijos pasiūlymą,

kadangi:

(1) Sąjunga sudarė Europos Tarybos konvenciją dėl smurto prieš moteris ir smurto šeimoje prevencijos ir kovos su juo (toliau – Konvencija) Tarybos sprendimu (ES) 2023/1075[19], kiek tai susiję su Sąjungos institucijomis ir viešuoju administravimu, ir Tarybos sprendimu (ES) 2023/1076[20], kiek tai susiję su klausimais, susijusiais su teisminiu bendradarbiavimu baudžiamosiose bylose, prieglobsčiu ir negrąžinimo principu, tiek, kiek jie priklauso išimtinei Sąjungos kompetencijai, ir Konvencija įsigaliojo Sąjungoje 2023 m. spalio 1 d.;

(2) vadovaujantis Konvencijos 66 straipsnio 1 dalimi, Kovos su smurtu prieš moteris ir smurtu šeimoje ekspertų grupė (toliau – GREVIO) turi stebėti, kaip Šalys įgyvendina Konvenciją. Pagal Konvencijos 68 straipsnio 11 dalį GREVIO turi priimti savo ataskaitas ir išvadas dėl priemonių, kurių imasi atitinkama Šalis Konvencijos nuostatoms įgyvendinti;

(3) Konvencijos šalių komitetas pagal Konvencijos 68 straipsnio 12 dalį gali priimti rekomendacijas, skirtas atitinkamai Šaliai. Rekomendacijos grindžiamos GREVIO ataskaita ir joje atskiriamos priemonės, kurių, Konvencijos šalių komiteto nuomone, atitinkama Šalis turėtų imtis kuo greičiau, nustatant reikalavimą per trejų metų laikotarpį jam pranešti apie veiksmus, kurių imtasi toje srityje, ir priemonės, kurios, nors ir svarbios, nėra įgyvendintinos nedelsiant. Pasibaigus trejų metų laikotarpiui Šalis turi pranešti Šalių komitetui apie priemones, kurių imtasi dešimtyje konkrečių

---

19 2023 m. birželio 1 d. Tarybos sprendimas (ES) 2023/1075 dėl Europos Tarybos konvencijos dėl smurto prieš moteris ir smurto šeimoje prevencijos ir kovos su juo sudarymo Europos Sąjungos vardu, kiek tai susiję su Sąjungos institucijomis ir viešuoju administravimu, (OL L 143 I, 2023 6 2, p. 1), Sprendimas - 2023/1075 - LT - EUR-Lex.

20 2023 m. birželio 1 d. Tarybos sprendimas (ES) 2023/1076 dėl Europos Tarybos konvencijos dėl smurto prieš moteris ir smurto šeimoje prevencijos ir kovos su juo sudarymo Europos Sąjungos vardu, kiek tai susiję su klausimais, susijusiais su teisminiu bendradarbiavimu baudžiamosiose bylose, prieglobsčiu ir negrąžinimo principu, (OL L 143 I, 2023 6 2, p. 4), Sprendimas - 2023/1076 - LT - EUR-Lex.

Konvencijos sričių. Remdamasis ta informacija ir visa gauta papildoma informacija, Šalių komitetas priima Komiteto sekretoriato parengtas išvadas dėl rekomendacijų įgyvendinimo;

(4) pagal Konvencijos 68 straipsnio 3 dalį po GREVIO pradinės vertinimo procedūros vertinimo procedūros suskirstomos į etapus (teminiai vertinimo etapai). Pirmasis teminis vertinimo etapas pavadintas „Pasitikėjimo stiprinimas užtikrinant paramą, apsaugą ir teisingumą“ ir apima 20 konkrečių Konvencijos straipsnių, t. y. 3, 7, 8, 11, 12, 14, 15, 16, 18, 20, 22, 25, 31, 48, 49, 50, 51, 52, 53 ir 56 straipsnius. Vėliausiame savo posėdyje 2024 m. gruodžio 17 d. Šalių komitetas priėmė sprendimą dėl rekomendacijų, kurias turi priimti Šalių komitetas, atsižvelgdamas į GREVIO ataskaitas, priimtas per jos pirmąjį teminį vertinimo etapą, [IC-CP(2024)10 rev];

(5) Šalių komitetas savo 18-ąjame posėdyje 2025 m. birželio 5–6 d. turėtų priimti aštuonis rekomendacijų, grindžiamų pirmuoju teminiu vertinimo etapu „Pasitikėjimo stiprinimas užtikrinant paramą, apsaugą ir teisingumą“, projektus ir du išvadų projektus dėl to, kaip 10 Šalių įgyvendina Konvenciją, (toliau – rekomendacijų ir išvadų projektai):

- Rekomendacijas Albanijai didinti pasitikėjimą užtikrinant paramą, apsaugą ir teisingumą pagal Stambulo konvenciją [IC-CP(2025)2-prov];
- Rekomendacijas Austrijai didinti pasitikėjimą užtikrinant paramą, apsaugą ir teisingumą pagal Stambulo konvenciją [IC-CP(2025)3-prov];
- Rekomendacijas Danijai didinti pasitikėjimą užtikrinant paramą, apsaugą ir teisingumą pagal Stambulo konvenciją [IC-CP(2025)4-prov];
- Rekomendacijas Suomijai didinti pasitikėjimą užtikrinant paramą, apsaugą ir teisingumą pagal Stambulo konvenciją [IC-CP(2025)5-prov];
- Rekomendacijas Monakui didinti pasitikėjimą užtikrinant paramą, apsaugą ir teisingumą pagal Stambulo konvenciją [IC-CP(2025)6-prov];
- Rekomendacijas Juodkalnijai didinti pasitikėjimą užtikrinant paramą, apsaugą ir teisingumą pagal Stambulo konvenciją [IC-CP(2025)7-prov];
- Rekomendacijas Ispanijai didinti pasitikėjimą užtikrinant paramą, apsaugą ir teisingumą pagal Stambulo konvenciją [IC-CP(2025)8-prov];
- Rekomendacijas Švedijai didinti pasitikėjimą užtikrinant paramą, apsaugą ir teisingumą pagal Stambulo konvenciją [IC-CP(2025)9-prov];
- Išvadas dėl Šalių komiteto priimtų San Marinui skirtų rekomendacijų įgyvendinimo [IC-CP(2025)10-prov] ir
- Išvadas dėl Šalių komiteto priimtų Slovėnijai skirtų rekomendacijų įgyvendinimo [IC-CP(2025)11-prov];

(6) rekomendacijų ir išvadų projektai susiję su Konvencijos nuostatų dėl teisminio bendradarbiavimo baudžiamosiose bylose, pavyzdžiui, klausimų, susijusių su smurto prieš moteris ir smurto šeimoje aukų apsauga ir parama joms, įgyvendinimu. Išvados taip pat susijusios su Konvencijos nuostatų dėl prieglobsčio ir negrąžinimo principo įgyvendinimu. Šiems klausimams taikoma Sąjungos *acquis*, visų pirma Europos

Parlamento ir Tarybos direktyva 2024/1385[21], Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2012/29/ES[22], Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2024/1348[23], Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2024/1346[24] ir Tarybos direktyva 2003/86/EB[25]. Rekomendacijų ir išvadų projektai turės teisinę galią. Todėl tikslinga nustatyti poziciją, kurios Sąjungos vardu turi būti laikomasi Šalių komitete dėl klausimų, susijusių su teisminiu bendradarbiavimu baudžiamosiose bylose, prieglobsčiu ir negrąžinimo principu;

(7) reikėtų pažymėti, kad rekomendacijos, susijusios su tam tikrais Konvencijos straipsniais, Sąjungos kompetencijai priklauso tik iš dalies. Todėl, kalbant apie rekomendacijas dėl 49 ir 50 straipsnių, šis sprendimas neturėtų daryti poveikio valstybių narių kompetencijai, susijusiai su jų teisingumo sistemų vidaus organizavimu ir administravimu; kalbant apie rekomendacijas dėl 11 ir 20 straipsnių, šis sprendimas neturėtų daryti poveikio valstybių narių kompetencijai, susijusiai su sveikatos priežiūros paslaugų ir medicininės priežiūros organizavimu ir teikimu; kalbant apie rekomendacijas dėl 14 straipsnio, šis sprendimas neturėtų daryti poveikio valstybių narių kompetencijai, susijusiai su mokymo turiniu ir švietimo sistemų organizavimu, o kalbant apie rekomendacijas dėl 31 straipsnio, šis sprendimas neturėtų daryti poveikio valstybių narių kompetencijai šeimos teisės srityje;

(8) kalbant apie Albaniją, rekomendacijos dėl jos vykdomo Konvencijos įgyvendinimo projekte nurodyta, kad reikia: užtikrinti, kad atitinkamai politikai ir priemonėms, kuriomis siekiama užkirsti kelią visų formų smurtui prieš moteris ir su juo kovoti, būtų skiriamas pakankamas ir tvarus finansavimas, be kita ko, taikant skaidrias procedūras moterų teisių organizacijų finansavimui užtikrinti, (Konvencijos 8 straipsnis); skatinti informuotumo didinimo kampanijas ar programas ir reguliariai vertinti jų poveikį (Konvencijos 12 straipsnis); užtikrinti atitinkamų specialistų mokymą ir imtis tolesnių su tokiu mokymu susijusių veiksmų (Konvencijos 15 straipsnis); plėtoti esamas nusikaltėliams skirtas programas ir kurti programas, skirtas konkrečiai seksualinio smurto vykdytojams, (Konvencijos 16 straipsnis); užtikrinti, kad smurto aukos galėtų naudotis visapusiškomis sveikatos priežiūros paslaugomis, (Konvencijos 20 straipsnis), padidinti nukentėjusioms moterims, ypač specialiųjų poreikių turinčioms moterims, teikiamų paslaugų finansavimą ir skaičių (Konvencijos 20 straipsnis); užtikrinti pakankamas specialiąsias paramos paslaugas visoms nukentėjusioms moterims ir jų vaikams, nepriklausomai nuo jų noro pranešti apie smurtą, ir užtikrinti, kad nacionalinės pagalbos linijos gautų finansavimą, (Konvencijos 22 straipsnis); užtikrinti, kad seksualinio smurto aukos turėtų galimybę gauti teismo ekspertizę, nepriklausomai nuo jų noro pranešti apie nusikaltimą, ir kad teismo ekspertizės

---

21 2024 m. gegužės 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2024/1385 dėl kovos su smurtu prieš moteris ir smurtu artimoje aplinkoje (OL L, 2024/1385, 2024 5 24, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1385/oj).

22 2012 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos Direktyva 2012/29/ES, kuria nustatomi būtiniausi nusikaltimų aukų teisių, paramos joms ir jų apsaugos standartai ir kuria pakeičiamas Tarybos pamatinis sprendimas 2001/220/TVR, (OL L 315, 2012 11 14, p. 57–73, http://data.europa.eu/eli/dir/2012/29/oj).

23 Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2024/1348, kuriuo Sąjungoje nustatoma bendra tarptautinės apsaugos tvarka ir panaikinama Direktyva 2013/32/ES, (OL L, 2024/1348, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1348/oj).

24 2024 m. gegužės 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2024/1346, kuria nustatomos normos dėl tarptautinės apsaugos prašytojų priėmimo, (OL L, 2024/1346, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1346/oj).

25 2003 m. rugsėjo 22 d. Tarybos direktyva 2003/86/EB dėl teisės į šeimos susijungimą (OL L 251, 2003 10 3, p. 12, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2003/86/oj)

įrodymai būtų tinkamai saugomi, (Konvencijos 25 straipsnis); imtis priemonių siekiant panaikinti privalomą taikinimą visose baudžiamosiose bylose, susijusiose su smurtu prieš moteris; stiprinti teisėsaugos pareigūnų gebėjimus, žinias ir gerinti jų reagavimą, kad reaguojama būtų laiku ir aukoms atžvalgiu būdu, ir imtis priemonių siekiant pagerinti nukentėjusių moterų informavimą (Konvencijos 49 ir 50 straipsniai); užtikrinti, kad rizikos vertinimo procedūros būtų taikomos bylose, susijusiose su visų formų smurtu, kuriam taikoma Konvencija, ir koordinuojant veiksmus su visomis atitinkamomis agentūromis, (Konvencijos 51 straipsnis); geriau naudotis skubiais draudimo orderiais ir stebėti bei vykdyti tokius orderius (Konvencijos 52 straipsnis); užtikrinti, kad apsaugos orderiais galėtų naudotis visos aukos ir kad tie orderiai joms būtų prieinami, taip pat užtikrinti jų vykdymą bei stebėseną, be kita ko, taikant sankcijas už pažeidimus, (Konvencijos 53 straipsnis); vertinti apsaugos priemonių įgyvendinimą ir užtikrinti, kad jos atitiktų Konvenciją, (Konvencijos 56 straipsnis). Kadangi rekomendacijos dėl šių klausimų atitinka Sąjungos politiką bei tikslus teisminio bendradarbiavimo baudžiamosiose bylose srityje ir nekelia jokių su Sąjungos teise susijusių problemų, Sąjungos pozicija turėtų būti neprieštarauti Albanijai skirtos rekomendacijos priėmimui;

(9) kalbant apie Austriją, rekomendacijos dėl jos vykdomo Konvencijos įgyvendinimo projekte nurodyta, kad reikia: priimti ir suderinti smurto šeimoje apibrėžtį (Konvencijos 3 straipsnis); parengti ilgalaikį išsamų veiksmų planą ir (arba) strateginį politikos dokumentą dėl visų formų smurto, kuriam taikoma Konvencija, (Konvencijos 7 straipsnis); pritaikyti duomenų kategorijas, skirtas naudoti teisingumo sektoriuje, ir rinkti duomenis apie moterų ir mergaičių, kurios kreipiasi į socialines tarnybas, skaičių (Konvencijos 11 straipsnis); dėti daugiau pastangų siekiant panaikinti išankstinį nusistatymą ir lyčių stereotipus Austrijos visuomenėje taikant prevencines priemones, įskaitant informuotumo didinimo kampanijas ar programas, siekiant informuoti aukas apie paramos paslaugų prieinamumą ir įvertinti jų poveikį, (Konvencijos 12 straipsnis); užtikrinti, kad atitinkami specialistai būtų tinkamai parengti, (Konvencijos 15 straipsnis); užtikrinti, kad aukos galėtų naudotis paramos paslaugomis, įskaitant aprūpinimą būstu, ir kad dėl jų būtų parengiamos teismo ekspertizės ataskaitos, kuriose būtų nurodomi sužalojimai; užtikrinti, kad visoje šalyje būtų pakankamai vietų prieglaudose, (Konvencijos 22 straipsnis); įsteigti seksualinio smurto aukų nukreipimo centrus visoje šalyje ir užtikrinti veiksmingą paramą seksualinio smurto aukoms (Konvencijos 25 straipsnis); gerinti atitinkamų kompetentingų institucijų keitimąsi informacija bylose, susijusiose su vaikų globa ir lankymo teisėmis, (Konvencijos 31 straipsnis); užtikrinti apsaugos orderių taikymą ir vengti spragų tarp draudimo orderių ir apsaugos orderių (Konvencijos 53 straipsnis). Kadangi rekomendacijos dėl šių klausimų atitinka Sąjungos politiką bei tikslus teisminio bendradarbiavimo baudžiamosiose bylose srityje ir nekelia jokių su Sąjungos teise susijusių problemų, Sąjungos pozicija turėtų būti neprieštarauti Austrijai skirtos rekomendacijos priėmimui;

(10) kalbant apie Daniją, rekomendacijos dėl jos vykdomo Konvencijos įgyvendinimo projekte nurodyta, kad reikia: užtikrinti, kad atitinkamų formų smurto prieš moteris apibrėžtys atitiktų Konvenciją, (Konvencijos 3 straipsnis); parengti ilgalaikę nacionalinę strategiją, atitinkančią Konvenciją, (Konvencijos 7 straipsnis); užtikrinti tinkamą lėšų paskirstymą, įskaitant išteklius smurto šeimoje prieglaudoms, (Konvencijos 8 straipsnis); užtikrinti, kad surinkti duomenys būtų suskirstomi į kategorijas ir kad būtų užtikrinamas konfidencialumas, (Konvencijos 11 straipsnis); prevencinėmis iniciatyvomis pirmenybę teikti lyčiai atžvalgiam požiūriui (Konvencijos 12 straipsnis); užtikrinti sistemingą pradinį atitinkamų specialistų

mokymą ir mokymą darbo vietoje (Konvencijos 15 straipsnis); sukurti institucionalizuotas bendradarbiavimo struktūras siekiant užtikrinti veiksmingą tarpžinybinį bendradarbiavimą (Konvencijos 18 straipsnis); užtikrinti galimybę gauti psichologines konsultacijas, taip pat užtikrinti prieglaudų kokybės standartus, prieinamumą ir finansinį tvarumą bei būtiną paramą seksualinio smurto aukoms (Konvencijos 22 ir 25 straipsniai); didinti baudžiamosios teisenos subjektų informuotumą apie naujus baudžiamosios teisės aktus (Konvencijos 49 ir 50 straipsniai); užtikrinti, kad rizikos vertinimas būtų atliekamas koordinuojant veiksmus su atitinkamais subjektais, (Konvencijos 51 straipsnis); dažniau taikyti skubius draudimo orderius ir apsaugos orderius, kad būtų galima stebėti atitikties reitingus ir užtikrinti sankcijas pažeidimo atveju, (Konvencijos 52 ir 53 straipsniai); užtikrinti tinkamą aukų apsaugos priemonių įgyvendinimą tyrimų ir teismo procesų metu (Konvencijos 56 straipsnis). Kadangi rekomendacijos dėl šių klausimų atitinka Sąjungos politiką bei tikslus teisminio bendradarbiavimo baudžiamosiose bylose srityje ir nekelia jokių su Sąjungos teise susijusių problemų, Sąjungos pozicija turėtų būti neprieštarauti Danijai skirtos rekomendacijos priėmimui;

(11) kalbant apie Suomiją, rekomendacijos dėl jos vykdomo Konvencijos įgyvendinimo projekte nurodyta, kad reikia: parengti ilgalaikę nacionalinę strategiją, kad būtų užtikrintas visapusiškas ir suderintas požiūris, (Konvencijos 7 straipsnis); užtikrinti pakankamą viešąjį finansavimą ir tvarius finansavimo mechanizmus nevyriausybinėms organizacijoms, teikiančioms specializuotą paramą aukoms, (Konvencijos 8 straipsnis); nustatyti standartizuotas duomenų kategorijas ir suderinti duomenų rinkimo sistemas (Konvencijos 11 straipsnis); reguliariai rengti informuotumo didinimo kampanijas (Konvencijos 12 straipsnis); užtikrinti sistemingą atitinkamų specialistų mokymą (Konvencijos 15 straipsnis); parengti smurto šeimoje nusikaltimų vykdytojams skirtas programas (Konvencijos 16 straipsnis); sukurti atitinkamų subjektų institucionalizuotas tarpžinybines veiklos koordinavimo struktūras (Konvencijos 18 straipsnis); įsteigti paramos tarnybas, kurios padėtų aukoms atsigauti ir tapti nepriklausomomis, (Konvencijos 20 straipsnis); padidinti prieglaudų skaičių ir galimybes jomis naudotis (Konvencijos 22 straipsnis); užtikrinti geografinį seksualinės prievartos aukų krizių centrų pasiskirstymą, kad būtų užtikrinama parama visoms seksualinio smurto aukoms (Konvencijos 25 straipsnis); užtikrinti, kad tarpininkavimas nedarytų neigiamo poveikio nusikalstamų veikų tyrimams ir netrukdytų aukoms kreiptis į teismą (Konvencijos 48 straipsnis); užtikrinti, kad teisėsaugos tarnybos būtų tinkamai parengtos reaguoti į smurto prieš moteris atvejus ir juos laiku bei tinkamai ištirti, (Konvencijos 49 ir 50 straipsniai); imtis priemonių sistemingai taikomam standartiniam rizikos vertinimo mechanizmui sukurti (Konvencijos 51 straipsnis), dažniau taikyti skubius draudimo orderius ir apsaugos orderius ir stiprinti tokių orderių stebėseną (Konvencijos 52 ir 53 straipsniai). Kadangi rekomendacijos dėl šių klausimų atitinka Sąjungos politiką bei tikslus teisminio bendradarbiavimo baudžiamosiose bylose srityje ir nekelia jokių su Sąjungos teise susijusių problemų, Sąjungos pozicija turėtų būti neprieštarauti Suomijai skirtos rekomendacijos priėmimui;

(12) kalbant apie Monaką, rekomendacijos dėl jo vykdomo Konvencijos įgyvendinimo projekte nurodyta, kad reikia: priimti smurto šeimoje apibrėžtį, kuri būtų suderinta su Konvencija, (Konvencijos 3 straipsnis); parengti ilgalaikę visa apimančią strategiją siekiant visapusiško ir koordinuoto politinio požiūrio (Konvencijos 7 straipsnis); toliau plėtoti duomenų apie visų formų smurtą prieš moteris, kuriam taikoma Konvencija, rinkimą (Konvencijos 11 straipsnis); išplėsti smurto šeimoje prevencijos priemones, kad jos apimtų kitų formų smurtą, kuriam taikoma Stambulo konvencija,

(Konvencijos 12 straipsnis): toliau taikyti informuotumo apie smurtą prieš moteris didinimo mokyklose priemones (Konvencijos 14 straipsnis; parengti smurto vykdytojams skirtas programas (Konvencijos 16 straipsnis); sukurti nacionalinę pagalbos liniją nuo smurto nukentėjusioms moterims ir toliau plėtoti specializuotas paslaugas smurto aukoms, kurioms taikoma Konvencija, (Konvencijos 22 straipsnis); įsteigti seksualinės prievartos aukų krizių ir seksualinio smurto aukų nukreipimo centrą (Konvencijos 25 straipsnis); užtikrinti, kad baudžiamajame procese dalyvaujantys specialistai turėtų pakankamai ekspertinių žinių ir dalyvautų lyčiai atžvalgiuose mokymuose (Konvencijos 49 ir 50 straipsniai); standartizuoti visų formų smurto, kuriam taikoma Konvencija, koordinuoto rizikos vertinimo, kurį turi atlikti atitinkamos tarnybos, praktiką (Konvencijos 51 straipsnis); užtikrinti, kad tyrimų ir teismo procesų metu būtų apsaugomos aukų teisės, (Konvencijos 56 straipsnis). Kadangi rekomendacijos dėl šių klausimų atitinka Sąjungos politiką bei tikslus teisminio bendradarbiavimo baudžiamosiose bylose srityje ir nekelia jokių su Sąjungos teise susijusių problemų, Sąjungos pozicija turėtų būti neprieštarauti Monakui skirtos rekomendacijos priėmimui;

(13) kalbant apie Juodkalniją, rekomendacijos dėl jos vykdomo Konvencijos įgyvendinimo projekte nurodyta, kad reikia: užtikrinti tinkamus žmogiškuosius ir finansinius išteklius politikai, priemonėms ir teisės aktams, kuriais siekiama užkirsti kelią smurtui prieš moteris ir su juo kovoti, ir užtikrinti tvarų nevyriausybinių organizacijų finansavimą (Konvencijos 8 straipsnis); užtikrinti, kad visi atitinkami suinteresuotieji subjektai rinktų duomenis ir suskirstytų jos į kategorijas, ir suderinti duomenų rinkimą (Konvencijos 11 straipsnis); stiprinti pastangas įgyvendinti reguliarias prevencines priemones, vykdyti informuotumo didinimo kampanijas ir atkreipti dėmesį į padidėjusią smurto riziką, kurią patiria sąveikinės diskriminacijos aukos, (Konvencijos 12 straipsnis); visiems atitinkamiems specialistams užtikrinti pradinius mokymus ir mokymus darbo vietoje smurto prieš moteris klausimais (Konvencijos 15 straipsnis); kurti ir plėtoti programas, skirtas smurto šeimoje ir seksualinio smurto vykdytojams, (Konvencijos 16 straipsnis); užtikrinti, kad sveikatos priežiūros paslaugų teikėjai pirmenybę teiktų nuo smurto prieš moteris ir smurto šeimoje nukentėjusioms moterims ir gerbtų jų privatumą, (Konvencijos 20 straipsnis); gerokai padidinti tarpžinybinį bendradarbiavimą (Konvencijos 18 straipsnis); padidinti specialiųjų paramos aukoms paslaugų prieinamumą (Konvencijos 22 straipsnis); visoje šalyje įsteigti seksualinės prievartos aukų krizių centrus (Konvencijos 25 straipsnis); užtikrinti atitinkamų civilines bylas nagrinėjančių teismų keitimąsi informacija apie smurtą prieš moteris (Konvencijos 31 straipsnis); veiksmingai ir laiku tirti smurto prieš moteris ir smurto šeimoje veiksmus ir vykdyti baudžiamąjį persekiojimą už juos, be kita ko, užtikrinant, kad atitinkami specialistai turėtų reikiamų ekspertinių žinių, (Konvencijos 49 ir 50 straipsniai); užtikrinti, kad smurto šeimoje atvejais bendradarbiaujant su atitinkamomis kompetentingomis institucijomis būtų sistemingai atliekami rizikos vertinimai, (Konvencijos 51 straipsnis); užtikrinti, kad visos smurto prieš moteris aukos, įskaitant vaikus, galėtų naudotis skubiais draudimo orderiais, (Konvencijos 52 straipsnis); užtikrinti veiksmingą apsaugos orderių stebėseną ir sankcijas už pažeidimus (Konvencijos 53 straipsnis); užtikrinti veiksmingą esamų apsaugos priemonių taikymą ir nustatyti papildomas apsaugos priemones pagal Konvenciją (Konvencijos 56 straipsnis). Kadangi rekomendacijos dėl šių klausimų atitinka Sąjungos politiką bei tikslus teisminio bendradarbiavimo baudžiamosiose bylose srityje ir nekelia jokių su Sąjungos teise susijusių problemų, Sąjungos pozicija turėtų būti neprieštarauti Juodkalnijai skirtos rekomendacijos priėmimui;

(14) kalbant apie Ispaniją, rekomendacijos dėl jos vykdomo Konvencijos įgyvendinimo projekte nurodyta, kad reikia: užtikrinti esamos politikos įgyvendinimą, siekiant užkirsti kelią smurtui prieš moteris ir smurtui šeimoje ir su juo kovoti, taip pat įtraukti nevyriausybines organizacijas į politikos formavimo ir politikos bei priemonių vertinimo veiklą (Konvencijos 7 straipsnis); užtikrinti, kad surinkti duomenys būtų suskirstomi į kategorijas, ir suderinti duomenų rinkimą (Konvencijos 11 straipsnis); rengti mokymus vaikams apie esminį sutikimo vaidmenį seksualiniuose santykiuose (Konvencijos 14 straipsnis); stiprinti visų atitinkamų specialistų mokymą (Konvencijos 15 straipsnis); gerinti nusikaltimų vykdytojams skirtų programų atitiktį Konvencijai (Konvencijos 16 straipsnis); su visais atitinkamais subjektais sukurti tarpžinybinio bendradarbiavimo mechanizmus dėl visų formų smurto, kuriam taikoma Konvencija, ir prireikus įsteigti vieno langelio principu veikiančias tarnybas (Konvencijos 18 straipsnis); užtikrinti, kad visos seksualinio smurto aukos galėtų naudotis paramos paslaugomis (Konvencijos 25 straipsnis); gerinti civilinių teismų ir baudžiamųjų teismų keitimąsi informacija ir sustiprinti priemones, kuriomis siekiama užtikrinti, kad bendravimo dalyvaujant tretiesiems asmenims infrastruktūrai būtų skiriama pakankamai išteklių, (Konvencijos 31 straipsnis); šalinti veiksnius, dėl kurių aukos negali pranešti apie smurtą ir dėl kurių atsiranda antrinė viktimizacija, (Konvencijos 49 ir 50 straipsniai); užtikrinti, kad kompetentingos institucijos turėtų galimybę naudotis skubiais draudimo orderiais pagal Konvenciją, (Konvencijos 52 straipsnis); imtis priemonių, kad būtų tinkamai kovojama su apsaugos orderių pažeidimais, (Konvencijos 53 straipsnis). Kadangi rekomendacijos dėl šių klausimų atitinka Sąjungos politiką bei tikslus teisminio bendradarbiavimo baudžiamosiose bylose srityje ir nekelia jokių su Sąjungos teise susijusių problemų, Sąjungos pozicija turėtų būti neprieštarauti Ispanijai skirtos rekomendacijos priėmimui;

(15) kalbant apie Švediją, rekomendacijos dėl Konvencijos įgyvendinimo projekte reikalaujama vykdant kovos su smurtu prieš moteris politiką atsižvelgti į sąveikinę diskriminaciją patiriančių aukų poreikius, įvertinti strategijų poveikį ir užtikrinti, kad politikoje smurtas prieš moteris būtų suvokiamas kaip susijęs su lytimi, (Konvencijos 3 ir 7 straipsniai); užtikrinti tvarų moterų teisių organizacijų, teikiančių specialiąsias paramos paslaugas, finansavimo lygį (Konvencijos 8 straipsnis); suderinti duomenų rinkimą ir užtikrinti, kad duomenys būtų suskirstyti į kategorijas, (Konvencijos 11 straipsnis); užtikrinti platesnes visų formų smurto prieš moteris prevencijos priemones (Konvencijos 12 straipsnis); pradėti rengti sistemingus atitinkamų specialistų mokymus apie visų formų smurtą, kuriam taikoma Konvencija, ir vertinti tokius mokymus (Konvencijos 15 straipsnis); parengti būtiniausius nusikaltimų vykdytojams skirtų programų standartus pagal Konvenciją ir užtikrinti vertinimą (Konvencijos 16 straipsnis); pradėti taikyti atitinkamų agentūrų veiklos koordinavimo ir bendradarbiavimo mechanizmus (jei įmanoma, tose pačiose patalpose) (Konvencijos 18 straipsnis); užtikrinti, kad socialinės tarnybos teiktų pakankamą paramą ir pagalbą visoms aukoms, įskaitant paramą praktiniais klausimais, (Konvencijos 20 straipsnis); padidinti prieglaudų prieinamumą ir visų aukų bei jų vaikų galimybes naudotis jų paslaugomis (Konvencijos 22 straipsnis); užtikrinti pakankamą seksualinės prievartos aukų krizių ir (arba) seksualinio smurto aukų nukreipimo centrų skaičių visoje šalyje (Konvencijos 25 straipsnis); įrengti saugias patalpas, kuriose galėtų vykti kvalifikuotų specialistų prižiūrimi vizitai, (Konvencijos 31 straipsnis); stiprinti policijos gebėjimus reaguoti į visų formų smurtą prieš moteris ir jį tirti, įskaitant jo skaitmenines apraiškas, ir imtis priemonių skatinti moteris, kurioms gresia sąveikinė diskriminacija, pranešti apie smurtą (Konvencijos 49 ir 50 straipsniai); užtikrinti, kad būtų suderintai ir sistemingai rengiami aukų ir jų vaikų rizikos vertinimai, (Konvencijos 51 straipsnis);

imtis priemonių siekiant užtikrinti, kad skubūs draudimo orderiai, apribojantys orderiai ir apsaugos orderiai (draudimai bendrauti bendrame būste) būtų išduodami skubiai, pradėtų galioti nedelsiant (be kita ko, dėl vaikų) ir būtų veiksmingai stebimi ir kad kartu būtų taikomos atitinkamos sankcijos, (Konvencijos 52 ir 53 straipsniai). Kadangi rekomendacijos dėl šių klausimų atitinka Sąjungos politiką bei tikslus teisminio bendradarbiavimo baudžiamosiose bylose srityje ir nekelia jokių su Sąjungos teise susijusių problemų, Sąjungos pozicija turėtų būti neprieštarauti Švedijai skirtos rekomendacijos priėmimui;

(16) kalbant apie San Mariną, išvadų dėl jo vykdomo Konvencijos įgyvendinimo projekte nurodyta, kad reikia: remti pilietinės visuomenės organizacijas garantuojant tvarų finansavimą bendradarbiavimo mechanizmams kurti, taip pat užtikrinti, kad nacionalinė koordinavimo įstaiga koordinuotų veiksmus su pilietinės visuomenės organizacijomis, (Konvencijos 9 ir 10 straipsniai); gerinti į kategorijas suskirstytų duomenų rinkimą remiantis bendra duomenų rinkimo sistema, kad būtų galima reguliariai vykdyti kriminalinės viktimizacijos tyrimus ir skatinti mokslinių tyrimų veiklą, (Konvencijos 11 straipsnis); laikytis Konvencijos 59 straipsnio reikalavimų dėl smurto prieš moteris aukų gyventojo statuso (Konvencijos 59 straipsnis). Kadangi išvados dėl šių klausimų atitinka Sąjungos politiką bei tikslus teisminio bendradarbiavimo baudžiamosiose bylose, prieglobsčio ir negrąžinimo principo srityse ir nekelia jokių su Sąjungos teise susijusių problemų, Sąjungos pozicija turėtų būti neprieštarauti San Marinui skirtų išvadų priėmimui;

(17) kalbant apie Slovėniją, išvadų dėl jos vykdomo Konvencijos įgyvendinimo projekte nurodyta, kad reikia: visiškai institucionalizuotiems subjektams paskirti koordinavimo įstaigos vaidmenį ir užtikrinti būtinus žmogiškuosius ir finansinius išteklius (Konvencijos 10 straipsnis); užtikrinti, kad būtų renkami išsamūs duomenys apie visų formų smurtą, kuriam taikoma Konvencija (Konvencijos 11 straipsnis); stiprinti civilinių ir baudžiamųjų teismų keitimąsi informacija (Konvencijos 31 straipsnis); užtikrinti, kad teisėsaugos institucijos greitai ir tinkamai reaguotų į smurtą prieš moteris, (49 ir 50 straipsniai); laikytis Konvencijos dėl klausimų, susijusių su *ex officio* baudžiamuoju persekiojimu už vedybinį prievartavimą, (Konvencijos 55 straipsnis). Kadangi išvados dėl šių klausimų atitinka Sąjungos politiką bei tikslus teisminio bendradarbiavimo baudžiamosiose bylose srityse ir nekelia jokių su Sąjungos teise susijusių problemų, Sąjungos pozicija turėtų būti neprieštarauti Slovėnijai skirtų išvadų priėmimui;

(18) Airijai Tarybos sprendimas (ES) 2023/1076 nėra privalomas, todėl ji nedalyvauja priimant šį sprendimą;

(19) pagal prie Europos Sąjungos sutarties ir Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo pridėto Protokolo Nr. 22 dėl Danijos pozicijos 1 ir 2 straipsnius Danija nedalyvauja priimant šį sprendimą ir jis nėra jai privalomas ar taikomas,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Pozicija, kurios Sąjungos vardu turi būti laikomasi Šalių komiteto, įsteigto pagal Konvencijos 67 straipsnį, 18-ajame posėdyje, yra neprieštarauti, kad būtų priimti šie aktai:

(1) Rekomendacijos Albanijai didinti pasitikėjimą užtikrinant paramą, apsaugą ir teisingumą pagal Stambulo konvenciją [IC-CP(2025)2-prov];

(2) Rekomendacijos Austrijai didinti pasitikėjimą užtikrinant paramą, apsaugą ir teisingumą pagal Stambulo konvenciją [IC-CP(2025)3-prov];

(3) Rekomendacijos Danijai didinti pasitikėjimą užtikrinant paramą, apsaugą ir teisingumą pagal Stambulo konvenciją [IC-CP(2025)4-prov];

(4) Rekomendacijos Suomijai didinti pasitikėjimą užtikrinant paramą, apsaugą ir teisingumą pagal Stambulo konvenciją [IC-CP(2025)5-prov];

(5) Rekomendacijos Monakui didinti pasitikėjimą užtikrinant paramą, apsaugą ir teisingumą pagal Stambulo konvenciją [IC-CP(2025)6-prov];

(6) Rekomendacijos Juodkalnijai didinti pasitikėjimą užtikrinant paramą, apsaugą ir teisingumą pagal Stambulo konvenciją [IC-CP(2025)7-prov];

(7) Rekomendacijos Ispanijai didinti pasitikėjimą užtikrinant paramą, apsaugą ir teisingumą pagal Stambulo konvenciją [IC-CP(2025)8-prov];

(8) Rekomendacijos Švedijai didinti pasitikėjimą užtikrinant paramą, apsaugą ir teisingumą pagal Stambulo konvenciją [IC-CP(2025)9-prov];

(9) Išvados dėl Šalių komiteto priimtų San Marinui skirtų rekomendacijų įgyvendinimo [IC-CP(2025)10-prov] ir

(10) Išvados dėl Šalių komiteto priimtų Slovėnijai skirtų rekomendacijų įgyvendinimo [IC-CP(2025)11-prov].

2 straipsnis

Šis sprendimas įsigalioja jo priėmimo dieną.

Priimta Briuselyje

Tarybos vardu
Pirmininkas / Pirmininkė